

Kristýna Knopková

Úvaha – Jaké vlastnosti dělají hrdinu hrdinou?

Zajímalo by mě, zda se dnes ještě někdo opravdu pozastaví nad tím, co znamená být hrdinou. Je ještě možné v našem světě vyspělých bohatých zemí projevit čisté lidské charisma činy, jež nevyžadují nic nazpět?

Takový člověk by měl nejspíše někoho zachránit, například něčí život. Měl by se snažit pomáhat, aniž by ho ostatní viděli, možná by měl být obětavý a mít hezké vlastnosti, jako například upřímnost, laskavost, štedrost... A voilá! Máme zde nového superhrdinu.

Každý z nás je ale hrdinou. V dnešním uspěchaném světě to bohužel nejsme schopni tolik pozorovat, ale každý v sobě skrývá tento potenciál. Určitě jste sami zažili momenty, kdy jste měli dilema – například jste procházeli městem, když tu kolem vás proletí větší odpaděk. A vy přemýšlíte: mám ho ignorovat, zůstat čistý a neohýbat si trapně záda před ostatními nebo ho mám zvednout, zašpinit se a snášet odsuzující pohledy ostatních? Procházíte kolem bezdomovce, je zima a ten člověk vypadá zbídačený a zmrzlý. Najdete odvahu mu půjčit kabát a dát pár peněz nebo ho necháte na ulici jeho osudu?

Velmi se mi líbila jedna historka. Chlapec měl psát esej na téma „Co je to odvaha?“. Profesorovi odevzdal čtyři listy formátu A4, přičemž na posledním listě úplně dole napsal „Tomu já říkám odvaha!“. Dostal za dva.

Co se tedy myslí slovy „hrdina“, „statečnost“? Je to určitě zcela subjektivní, pro každého je hrdinství něco jiného, stejně jako se některým líbí brunetky a jiným zrzky. Přesto musí být nějaký obecný vzor takového člověka. Když někdo zachrání tonoucí zvíře, je to hrdina. Když se sám postaví proti většině, protože ví, že má pravdu, je to hrdina. Když matka v rozvojové zemi poskytne jídlo a pití raději svým milovaným dětem než sama sobě, je to hrdinka. Hrdinové je všude kolem nás, máme ho každý v sobě a každý den se projevuje, ať více či méně.

Pro mě je hrdina ten, kdo překoná svoje ego, „kousne“ se a nebude se ohlížet na názory druhých. Udělá zkrátka to, co cítí, že je třeba. Naši rodiče jsou hrdinové, vždyť kvůli nám obětovali tolik věcí. Naši přátelé jsou hrdinové, čelí přeci všem našim náladám, a ti kteří ne, nejspíš nemají důvod dál být našimi přáteli. My sami jsme hrdiny. Ráno se vzbudíme, a i když jsme z postele vykročili levou nohou, i když nás nečeká nic hezkého, i když víme, že dnešní den nás bude nějakým způsobem bolet, přesto jdeme do toho.

Myslím si, že statečnost jako taková úzce souvisí s láskou. Na krásných vlastnostech hrdinů přeci jen něco bude: když někdo dokáže pěstovat lásku a rozdávat jí kolem sebe, určitě v sobě najde sílu, aby vykonal nějaké dobré skutky. Naopak člověk zarmoucený smutkem a strachem, ať už z čehokoliv je sám v té chvíli někdo, kdo by potřeboval trochu té lásky. Takový člověk by nejspíše té síly moc nenašel...

Jak tedy pěstovat odvahu a charisma v dnešním světě? Jak vůbec být hrdinou? Nehledět tolik na sebe a svoje „potřeby“. Dávat lidem lásku, ukazovat jim krásy tohoto světa. Může to bolet, lidé už nejsou na takové způsoby tolik zvyklí. Ale výsledky budou určitě stát za to. Stačí se „kousnout“, jít a udělat to. Žádné výmluvy nejsou dostatečné na to, abychom neměli možnost cokoliv změnit.